

Ο ΝΟΥΜΑΣ

ΧΡΟΝΙΑ ΙΑ΄.

ΑΘΗΝΑ, ΣΑΒΑΤΟ, 1 ΤΟΥ ΘΕΡΙΣΤΗ 1913

ΑΡΙΘΜΟΣ 508

ΕΝΑΣ ΛΑΟΣ ΎΦΩΝΕΤΑΙ ΑΜΑ ΔΕΙΞΗ
ΠΩΣ ΔΕ ΦΩΒΕΤΑΙ ΤΗΝ ΑΛΗΘΕΙΑ
ΨΥΧΑΡΗΣ

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΠΑΥΛΟΣ ΓΙΑΝΝΗΔΙΑΣ. Οι στατιστικές του κύριου 'Αμέλιου.
ΡΗΓΑΣ ΓΚΟΛΦΗΣ. Το τραγούδι της ζωής και του θανάτου (από το νέο βιβλίο του Ψυχάρη).
Ε. ΕΥΣΤΡΑΤΙΑΔΗΣ. Ματιά και σκέψη.
ΘΡΑΚΙΚΟΣ. 'Ακόμα άλλο φως.
ΜΕΝΑΝΤΡΟΣ ΜΑΓΝΗΣ. 'Από το θέατρο—'Ο Πατέρας.
ΓΑΥΡΟΣ ΟΡΝΙΘΗΣ. 'Ορνιθοκαλίματα.
ΛΕΑΝΤΡΟΣ ΠΑΛΑΜΑΣ. 'Αττική.
ΛΥΔΟΣ ΠΟΛΑΒΡΟΣ. Τι χρειάζεται.
Δ. Π. ΤΑΓΚΟΠΟΥΛΟΣ. Οι απόγονοι (συνέχεια),
ΨΥΧΑΡΗΣ. Τρία λόγια (συνέχεια).

ΤΙ ΧΡΕΙΑΖΕΤΑΙ

'Εγελάστηκε ή 'Ελληνική πολιτική ως προς την ειλικρίνεια και τα φυσικά των Βούλγαρων ή όχι; 'Η «Ν. 'Ημέρα» (24 του Μάη) λέει πώς ή κατηγορία ότι εγελάστηκε δεν αξίζει την προσοχή. Κ' έμεις πιστεύουμε ότι δε γίνεται σε τόσο βαθμό να γαθοφέρουν ο Βενιζέλος και οι συνεργάτες του, ώστε να πιστέψουν πώς οι Βούργαροι γινήκανε άρ νάκια από λύκοι. Δέν μπορούμε όμως να μήν έμολογήσουμε ότι ή 'Ελληνική πολιτική ένεργησε και φέρθηκε και μίλησε με τέτοιον τρόπο, σαν να είτανε άληθινά πιστοί και άδολοι συνεργάτες κι άδερφοί οι Βούργαροι. 'Η «Ν. 'Ημέρα» και ο' αυτό πάου λέει πώς έτσι είταν σκόπιμο και συμφέρο να κάνη ή Κυβέρνηση. Το παραδεχούμαστε. Το ζήτημα όμως είναι, ως ποιδ βαθμό έπρεπε έτσι να φερθή και να μιλήση; Σκόπιμο και συμφέρο είταν να φάινεται ίπποτική κ' ειλικρινής και άδερφή με τους συμμάχους ή Κυβέρνηση και ή πολιτική μας και να τους μιλάη με έμοιο τρόπο και να τους κοπιμεντάρη, όχι όμως και να ξεχάση πώς είν' 'Ελληνική Κυβέρνηση και έπρεπε να ενεργή άδισταχτα και μ' ώρισμένο σκέδιο και να κηρύχη, τι υπάγоруε το έθνικδ συμφέρο μας, όχι και να κολληθή

στον ίπποτισμό και να μεταχειρίζεται για έθνικδ μας τον ίπποτισμό. 'Αφού τους ήξερε τους Βουργάρους τί είναι, πώς έκανε τον πόλεμο δίχως έδαφικές προσυμφωνίες; ('Οτι δε θάχαν αυτές καμμιάν αξία, όπως λέει ή «Ν. 'Ημέρα», είναι γελοίο να το λέμε). Κι αν αναγκάστηκε να τονε κάνη, πώς άφου μιá φορά πέρασε ο στρατός μας το Σαραντάπορο και πήγαινε προς τη Θεσσαλονίκη, κι ο Τούρκικος στρατός συγκεντρωνότανε δυτικά, πώς δέν έστειλε να πιάση την παραλία της Θράκης και την Καβάλλα, Δράμα, Σέρρες; Κι αν δέν είχαμε στρατό διαθέσιμο, γιατί δέν είταν προτιμότερο να μέναν τα νησιά γι' άργότερα, έτσι και με κίνδυνο να μείνουνε στο τέλος στην Τουρκιά; Κι αν τυχόν είχαμε μπρός μας βουργάρικη απαγόρευση για την κατάληψη αυτών των μερών, πώς δέν είταν αυτό άκριβώς ένας λόγος παραπάνου για να τα καταλάβουμε, δηλώνοντας σύγχρονα πώς δέν έννοοουμε με την κατάληψη ότι θα μείνουν και δικά μας δλα; Πώς ο Βενιζέλος, άφου τους ήξερε τους Βουργάρους, έδήλωσε πώς δέν έχουμε αξιώσεις στη Θράκη; Πώς άπ' την αρχή του πολέμου ο Τύπος δέν το φώτισε καθαρά το 'Ελληνικδ δημόσιο τί πληθυσμούς κ' έδάφη έχουμε δικά μας στη Θράκη και Μακεδονία και πώς δε διαλαλήθηκαν αυτά με χάρτες και με αριθμούς σε όλη την Ευρώπη έπίσημη και άνεπίσημη; Είτανε άσκοπο και περιττό; Για τους Βουργάρους δέν είναι τέτιο; Πώς δε σαλπίστηκε με σάλπιγγα Τυρρηνική ότι κάνουμε πόλεμο έλευθερωτικό και ότι έχουμε αξιώσεις σ' όλα τα δικά μας πληθυσμούς κ' έδάφη, ότι έννοοουμε ή μοιρασιά να γίνη με δημοψηφίσματα και σύμφωνα με την αρχή των εθνικοτήτων, χωρίς μολαταύτα να αποκλείουμε ανταλλαγές για λόγους γεωγραφικούς και κάποια λογική παραχώρηση για την καλή γειτονιά; Πώς δε διαλαλήθηκαν οι θυσίες, οι άνάγκες και τα δίκια του 'Ελληνικού έθνους; Πώς δέν κηρύχθηκαν σ' όλο τον κόσμο ή άτιμη και βάρβαρη διοίκηση των Βουργάρων, οι σφαγές και τα φερσίματά τους; Πώς δε διαμαρτυρηθήκαμε γι' αυτά, για τη στρατολογία και για τόσα άλλα; Πώς ο Βενιζέλος δε φρόντισε να συνηνοηθή έγκαιρα με τους Σέρβους, ώστε, όταν έπεσε το Μπιζάνι, να μπορέση να παιτήση άμεση άπάντηση στην πρότασή του για τα σύνορα; Δέν είχαμε έτοιμη όχύρωση; Μά ή όχύρωση έπρεπε να ενεργηθή άπ'